

Yıl bitti, şarkısı içimizde

Koca bir yılın son günleri, belki de en güzel zamanı geldiğinde, geçen yılı şöyle bir önümüze koyar; yaşadıklarımızın özetini çıkarmaya çalışırız. Aslında bu geride bıraktıklarımıza bir veda değildir; yaşadıklarımız artık bizim bir parçamızdır, içimizde, kalbimizde, aklımızda yer etmiş ne varsa, bizimle yol almaya devam eder.

Bir gelenek haline gelen İş Sanat Yeni Yıl Konseri'ni dinlemek üzere heyecanla yola çıktığımda, bir yıla müzikle, opera tarihinin en güzel eserleriyle veda etmenin ne kadar anlamlı olduğunu düşündüm. Operalar da tıpkı hayatımız gibi kimi zaman komik, kimi zaman dramatik hikayeler, güzel başlangıçlar yapmak için kurguladığımız 'uvertür'ler, ara ara nefeslenmek için aldığımız 'intermezzo'larla doluydu.

İş Sanat, bu yılki Yeni Yıl Konseri'nde bizi operanın iki yıldız ismi ile buluşturdu; Zubin Mehta, Kirill Petrenko, Valery Gergiev gibi maestro lar ile Metropolitan Opera, Berlin Staatsoper gibi prestijli opera salonlarında sahne alan soprano Olga Peretyatko ve ülkemizi yurt dışında, başarılarla dolu bir kariyerle temsil eden tenor Mert Süngü.

St. Petersburg'da doğan Olga Peretyatko, aslen "koro şefliği" eğitimi almış. Ardından Berlin'de Hanns Eisler-Hochschule für Musik, Hamburg State Opera ve İtalya Pesaro'daki Accademia Rossiniana'da opera eğitimleri görmüş. Plácido Domingo tarafından başlatılan uluslararası Operalia yarışmasında dereceye girdikten sonra da kariyeri ivme kazanmış.

Mert Süngü, MSÜ Devlet Konservatuarı'nda Suat Ankan'dan Opera ve Şan eğitimi aldıktan sonra Avrupa'ya uzanarak kariyerini orada devam ettirmiş. Bologna'daki Scuola dell'Opera Italiana'da aldığı eğitimle birlikte Barok ve Bel Canto repertuarına yoğunlaşmış.

Orkestra şefi Rengim Gökmen yönetimindeki Gedik Filarmoni Orkestrası'nın Mihail Glinka eseri Ruslan ve Lyudmila Uvertürü ile yaptığı görkemli açılış, tıpkı İş Sanat'ın Yeni Yıl Konseri için hazırlanmış özel tasarımın müzikal bir yorumu gibiydi. 2021'e seslerden, melodilerden, enstrümanlardan oluşan rengarenk bir çiçek durbününden bakarcasına veda edecektik. Gece boyunca Olga Peretyatko ve Mert Süngü, farklı operalardan farklı karakterlerin hikayelerini seslendirdikçe bu operatik çiçek durbünü giderek büyüdü, tüm salonu çepeçevre sardı.

Olga Peretyatko'nun güçlü sesini ve tekniğini ilk olarak Gioacchino Rossini'nin Il Turco in Italia / İtalya'da Bir Türk operasından seslendirdiği Non si da follia maggiore aryası ile dinledik. Peretyatko'nun ilk performansı için Rossini'nin Türk bir karakter üzerine yazdığı operasını tercih etmesinden midir yoksa Rossini'nin eğlenceli dünyasından mı bilinmez, bu performans tüm kalpleri

bir anda ısıtan bir etki yarattı.

Ardından sahneyi Rossini'nin Semiramide operasından La speranza più soave / En Tatlı Umut aryası ile Mert Süngü aldı. Rossini'nin kıpır kıpır dünyasından antik çağa, Babil'in Asma Bahçeleri'ne doğru yolculuğa çıktık. Mert Süngü'nün kendi ülkesinde sahne alıyor olmasından geldiğini tahmin ettiğim tatlı bir heyecan, adeta yüzünden okunuyordu. Bu heyecan, performans nefes almaksızın izleyen bizlere de sirayet etti ve Mert Süngü'nün ilk performansı coşkulu alkışlarla karşılandı.

Olga Peretyatko yeniden sahne alarak bu kez bizi Roméo ve Juliette'e, Verona'ya doğru götürdü. Aşkın yıkıcı yanı yerine, karnümüzda kelebekler uçuran, içimizi yaşama sevinciyle dolduran yanını anlatan, hayat dolu bir valsle baş başaydık: Je veux vivre / Yaşamak İstiyorum. "Yaşamak istiyorum / bu beni sarhoş eden hayalin içinde / tek bir günün dinginliğinde / seni ruhumda saklıyorum / sanki bir hazinemişsin gibi". Bu dokunaklı sözleri ruhumuza "tercüme eden" Peretyatko, hem tiz hem de orta tonlarda mükemmel bir hakimiyet sergiledi.

İncelikle hazırlanmış repertuarda Mert Süngü'nün La donna è mobile yorumu, gecenin coşkusunu bir adım yukarı çıkardı. Giuseppe Verdi, bu eseri Rigoletto operası için yazdığına bir şahesere imza attığından o kadar eminmiş ki, orkestra üyelerinin prova dışında melodiyi ıslıkla bile çalmasını yasaklamış ve eserin son ana kadar duyulmasını istememiş. İlk sahnelenışı Venedik La Fenice'de 1851 yılında gerçekleşen ariyanın hala dillerde olduğunu düşününce, Verdi'ye hakkını teslim etmemek imkansız.

"İtalyan Mozart'ımıza" yani Rossini'ye yeniden bir dönüş yaparak, bu kez kendimizi Sevil Berberi'nin sevilen aryasında bulduk ve Olga Peretyatko'nun koloratur soprano yorumuyla aşkı dile getiren Rosina'nın sözlerine bıraktık. Bel Canto'nun en güzel örneklerinden olan Una voce poco fa, uzun bir alkış tufanı ve "bravi" yağmuruna tutulduktan sonra ise benim kişisel favorim olan ariyanın ilk notaları tane tane sahneye döküldü.

Léo Delibes'in Lakmé operasından Prendre le dessin d'un bijou... Fantaisie aux divins ile Mert Süngü yeniden sahnede idi. Masalsı bir çello partisyonu ile başlayan bu eseri dinlerken operanın geçtiği Hindistan'ın egzotik atmosferine ışınlandığımı, hatta opera sahnelerinin dekorunun bile gözümde canlanmaya başladığını hissettim. Zarafet dolu orkestrasyonu Gedik Filarmoni Orkestrası öyle başarılı icra etti ki, performans gecede en sevdiğim listesinde baş köşeye

Sevgi Olgaç

oturmıştı bile. Konserin ilk bölümü, Gaetano Donizetti'nin L'Elisir d'Amore / Aşk İksiri operasından bir düetle sonlandı: Una parola, o Adina... Chiedi all'aura... Olga Peretyatko ve Mert Süngü, bu kez birlikte, tatlı bir uyum içinde şarkı söylediler ve ilk bölümü tadı damağımızda kalan bir keyif duygusuyla noktadılar.

İkinci bölüm, Rengim Gökmen'in başarılı yönetimindeki Gedik Filarmoni Orkestrası'nın Johann Strauss imzalı bir Viyana klasiği olan Die Fledermaus Uvertürü performansı ile başladı. Bu operetten Mert Süngü ve Olga Peretyatko'dan da birer arya dinledikten sonra Franz Lehár'ın Tebessümler Diyarı operetinden Dein ist mein ganzes Herz ile Mert Süngü bizlere dramatik bir lirik tenor performansı armağan etti.

Gecenin son aryası olan, Franz Lehár'ın Die lustige Witwe / Şen Dul operetinden Lippen Schweigen ile solistler geceye tatlı bir nokta koydular. Sanırım bu arya sırasında iki solistin dans ettiği kısacık bölümü izleyip de kalbi mutlulukla dolmayan kimse yoktur. Konserin ikinci bölümünde tatlı sürprizlerle de karşılaştık: Opera ve klasik eserlerin ardından Mert Süngü'nün gitarıyla çalıp söylediği ve Olga Peretyatko'nun başarılı Türkçe telaffuzuyla eşlik ettiği Sevdim Bir Genç Kadını performansı, caz standartlarından Summertime yorumu ve Mert Süngü'nün orkestrayla birlikte başarıyla seslendirdiği Yalғızım bu sürprizlerden birkaçıydı.

Geceye özel olarak yılbaşı temasıyla hazırlanmış fuaye ve sahne, konserin finalinde Olga Peretyatko'nun sahneyi Başkemanlı Murat Erginol'un, şef Rengim Gökmen'in ise keman sanatçısı Yaren Budak'ın koluna girerek terk ettiği, Rengim Gökmen'in kapanış eserine alkışlarla eşlik eden seyircinin alkışlarını da aynı heyecanla yönetmesi...

Bu tatlı geceden daha anlatılacak çok şey var. Ve bir de güzel haber: Konser, kaçırılanlar ve yeniden izlemek isteyenler için İş Sanat'ın YouTube kanalında. Kapatırken sözü Maria Callas'a bırakmak isterim: "Bir opera perde açılmadan çok önce başlar ve perde indikten çok sonra biter. Önce hayal gücümde yaşamaya başlar, hayatımın bir parçası olur ve opera binasının terk ettikten sonra, uzun bir süre daha hayatımın bir parçası olarak kalır."

Biz de acısıyla tatlısıyla bir yıl daha noktalarken, bu konserin bize yaşattığı tüm duyguları yanımıza alarak, içimizdeki şarkılarla yepyeni bir yıla uzanacağız.

2022 herkes için müzik kadar güzel bir yıl olsun.

